

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne 10.1.2014
Čj. 529/2013-OD-SPZ/3

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. R. K., nar. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spisy Okresního soudu Brno- venkov sp. zn. 12 T 53/2012
a Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 73/2009
protokol o veřejném zasedání, konaném dne 31. 5. 2010 sp. zn. 15 T 73/09
(vložen do spisu sp. zn. 15 T 73/2009)

Podle § 266 odst. 1,2 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného R. K., nar. v K., okres S., trvale bytem O., H. 42, okres S., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v J.,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101, který nabyl právní moci před nalézacím soudem dne 19. 12. 2012.

Shora citovaným rozsudkem byl R. K. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že

dne 10. 12. 2011 ve 14:20 hodin řídil v katastru obce Tišnov po ulici Brněnské, okr. Brno-venkov, osobní motorové vozidlo zn. Fiat Brava, reg. zn. 6B3 6137, přestože věděl, že tak činit nesmí, neboť není a nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 10. 2009 sp. zn. 15 T 73/2009 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2009 sp. zn. 7 To 427/2009 mu byl pravomocně ke dni 27. 11. 2009 uložen mj. trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na

dobu 18 měsíců, jehož výkon započal díky výkonu jiných trestů odnětí svobody dne 3. 12. 2011.

Za tuto trestnou činnost a sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 10. 4. 2012 sp. zn. 12 T 29/2012 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2012 sp. zn. 7 To 279/2012, a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 17. 4. 2012 sp. zn. 14 T 25/2012 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2012 sp. zn. 5 To 373/2012, byl podle § 205 odst. 2 za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 25 měsíců do věznice s ostrahou. Vedle tohoto trestu mu byl uložen rovněž trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 10. 4. 2012 sp. zn. 12 T 29/2012 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2012 sp. zn. 7 To 279/2012 a výrok o souhrnném trestu z rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 17. 4. 2012 sp. zn. 14 T 25/2012 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2012 sp. zn. 5 To 373/2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Rozsudek nabyl právní moci před nalézacím soudem dne 19. 12. 2012.

R. K. trest odnětí svobody vykonává t. č. ve věznici v J., přičemž jeho konec je stanoven na 22. 11. 2014.

Po seznámení s obsahem předloženého spisového materiálu mám za to, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101 byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu ve vztahu k ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to v neprospěch obviněného .

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obviněného. To nezabavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, účinného v době rozhodné, se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla

takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu.

Těmito ustanoveními se však Okresní soud Brno-venkov při svém rozhodování důsledně neřídil.

V předmětné trestní věci probíhalo zkrácené přípravné řízení, jež bylo zakončeno dne 10. 4. 2012 podáním návrhu na potrestání státním zástupcem pod sp. zn. ZK 157/2012 u Okresního soudu Brno-venkov. Věc byla u tohoto soudu vedena pod sp. zn. 12 T 53/2012.

Jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení konaném ze dne 15. 11. 2012 (viz č.l. 97-100 tr. spisu), žádá z procesních stran nežádala soud o přečtení či nahlédnutí do některých listin ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu, přičemž je evidentní, že nalézací soud měl k dispozici v době rozhodování pouze opis rejstříku trestů obviněného a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 10. 2009 sp. zn. 15 T 73/2009 (viz č.l. 47 tr. spisu), nikoli však trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 73/2009.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 10. 2009 č. j. 15 T 73/2009-168 byl R. K. uznán vinným trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zákona, ve znění zákona č. 296/2007 Sb., přičemž soud podle § 37 tr. zákona upustil od uložení souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zákona, neboť měl za to, že trest uložený obviněnému rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 7. 8. 2009 sp. zn. 80 T 23/2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2009 sp. zn. 7 To 238/2009 ve výměře 20 měsíců odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou, je dostatečný.

K odvolání státního zástupce, směřujícího do výroku o trestu z rozsudku nalézacího soudu, v neprospěch obviněného, byl napadený rozsudek po projednání věci ve veřejném zasedání rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2009 č. j. 7 To 427/2009-194 zrušen pouze ve výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu bylo znovu rozhodnuto tak, že se R. K. při nezměněném výroku o vině podle § 250 odst. 2 za užití § 35 odst. 2 tr. zákona ukládá souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 7. 8. 2009 sp. zn. 80 T 23/2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2009 sp. zn. 7 To 238/2009 (v této trestní věci mu byl uložen za trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), e), podvodu podle § 250 odst. 1, 2, maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c), krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), e) tr. zákona a *trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona* souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců do ostrahy a trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání 18 měsíců), jakož i všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí.

Vedle trestu odnětí svobody byl obviněnému uložen rovněž trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 18 měsíců, a trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy v trvání 30 měsíců.

Dosud popsané skutečnosti byly nepochybně patrné z opisu rejstříku trestů, nicméně soud 1. stupně zcela pominul možný dopad ustanovení § 419 zák. č. 40/2009 Sb. (nového trestního zákoníku), z něhož plyne, že trest uložený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná. Ustanovení o souhrnném trestu se v takovém případě neužije. Byl-li za takový čin a

sbíhající se trestný čin uložen úhrnný nebo souhrnný trest, soud trest poměrně zkrátí, přitom přihledne ke vzájemnému poměru závažnosti činů, které ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nejsou trestnými činy, a sbíhajících se trestných činů.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 31. 5. 2010 č. j. 15 T 73/2009-277 bylo rozhodnuto podle § 419 zák. č. 40/2009 Sb., úč. od 1. 1. 2010, a § 465 odst. 1, 2 tr. řádu tak, že se souhrnný trest v trvání 30 měsíců a trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2009 pod sp. zn. 7 To 427/2009 po zrušení výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 10. 2009 sp. zn. 15 T 73/2009, za trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zákona a další trestné činy, se trest odnětí svobody poměrně zkrátí o 3 měsíce a *trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců se nevykoná (z trestního zákona byl totiž vypuštěn trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona – odsouzení viz shora)*. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem vyhlášení, tj. dne 31. 5. 2010 (pozn. protokol o veřejném zasedání byl u příslušného soudu dodatečně vyžádán a založen do předmětného trestního spisu).

Posledně uvedená skutečnost tudíž nebyla Okresnímu soudu Brno-venkov v důsledku jeho pochybení v době rozhodování známa, a proto učinil vadný závěr, že obviněný dosud trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel uložený mu původně v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 15 T 73/2009 v době rozhodné nevykonal resp., že dne 10. 12. 2011 řídil osobní motorové vozidlo přes zákaz řízení všech motorových vozidel uložený mu ve shora citované trestní věci, což však neodpovídalo realitě.

Jednáním R. K. tak nemohlo dojít po objektivní stránce k naplnění skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, mohlo se jednat maximálně o přestupek v dopravě.

Pro úplnost ještě dodávám, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4. 9. 2012 sp. zn. 2 T 12/2012 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2012 sp. zn. 7 To 494/2012 byl R. K. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve znění zákona č. 390/2012 Sb., kterého se dopustil dne 8. 1. 2012, a byl mu uložen podle § 205 odst. 2 za užití ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroků o trestech, jednak z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 10. 4. 2012 sp. zn. 12 T 29/2012 a jednak z rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 17. 4. 2012 sp. zn. 14 T 25/2012, jakož i všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí, tedy poté, kdy výroky o těchto trestech byly již nepravomocně zrušeny v rámci ukládání souhrnného trestu v napadené trestní věci.

Pokud však bude v důsledku stížnosti pro porušení zákona podané ve prospěch obviněného napadený rozsudek Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101 zrušen, dojde i ke zhojení této vady.

Přerušení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého obviněnému v napadené trestní věci, který nyní vykonává, nenavrhují, neboť rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101 byl obviněnému tento trest uložen jako souhrnný, který však nebyl oproti původnímu trestu odnětí svobody uloženého obviněnému za majetkové delikty nijak zpřísněn.

Porušení zákona v napadené věci je tedy namítáno v neprospěch obviněného, proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky

1/ podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101 byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ust. § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku;

2/ podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek Okresního soudu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2012 č. j. 12 T 53/2012-101 zrušil v celém rozsahu, případně zrušil též i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud s ohledem na důvod zrušení pozbyla podkladu, a

3/ podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu Brno-venkov, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 5/2014](#)
[6 Tz 5/2014 - II](#)